

den afgiftspligtige Nettoindtægt efter de indkomne Regnskabssekstrakter. Der burde i hvert Fald hengaa en vis længere Tid, før at det kunde ses, at Forandringen havde en mere stabil Karakter og var af en vis større Betydning. Paa den anden Side maa det erkendes, at der efter Omstændighederne ogsaa kan være Anledning til, uden at oppebie en saadan længere Tids Forløb, at lade indtræde en Forandring i Afgiften, naar der indtræder væsentlige Forandringer i Apotekets hvre Forretningsvilkkaar, enten i dets Favør, f. Eks. ved et nyt Hospitals Anlæg i Nærheden, en stærk Tilvækst i dets Oplands Folkemængde eller deslige, eller i dets Disfavør, f. Eks. ved et nyt Apoteks Anlæg. For disse Apotekers Bedkommende henstille vi derfor, at Reglen gives følgende Indhold.

For hver Gang et bestaaende Apotekerprivilegium bliver ledigt, skal der paa Grundlag af de sidste forudgaaende 5 Aars Gennemsnit fastsættes en Afgift af dette efter de i saa Henseende gældende Regler, saaledes at Afgiften bestemmes til et fast aarligt Beløb for den nye Apotekers Besiddelsestid. Skulde der indtræde væsentlige Forandringer i Apotekets hvre Forretningsvilkkaar, er Justitsministeren bemyndiget til at omregulere Afgiften efter de forandrede Forhold. Naar det godtgøres, at Nettoindtægten i 3 paa hinanden følgende Aar hvert Aar har været mindst 10 pCt. over eller under det Beløb, hvoraf Afgiften sidst er beregnet, skal denne fastsættes paany.

For et nyoprettet Apotek kan det ikke straks skønnes, hvor stor en Afgift det kan bære. Det turde derhos paa Grund af de Beføstninger, der ville være forbundne med at faa Apoteket anlagt og sat i Gang, være rimeligt i alt Fald i det første Aar at fritage det for Afgift. For nyoprettede Apoteker foreslaa vi følgende Regel:

Naar et nyoprettet Apotek har været i Drift i 1 Aar, fastsætter Justitsministeren ved sit Skøn, om Afgift bør svares, og hvor stor denne skal være. Naar Apoteket derefter har været i Drift i 3 Aar, fastsættes Afgiftens Størrelse for den paagældende Apotekers Besiddelsestid efter disse Aars gennemsnitlige Nettoindtægt. Derefter forholdes som ovenfor anført med Hensyn til Apoteker, der have været i en tidligere Privilegiehavers Besiddelse.

Der kan endnu fremdrages forskellige andre Spørgsmaal angaaende de nærmere Regler for Afgiftens Behandling. Vi skulle saaledes nævne, at der i Loven af 13de April f. A. ikke findes nogen Regel, som nærmere foreskriver, hvilken Stilling i Forhold til Skatter eller andre Afgifter den heromhandlede Afgift skal indtage, om den skal betragtes som en simpel Apotekeren paahvilende Fordring eller som en privilegeret Fordring, eller om der mulig endog skal betinges Sikkerhed for den i Apotek og Varelager el. lignende. I det i sin Tid forelagte Lovforslag om en Afgift af de personlige Apoteker var det foreskrevet, at Afgiften i Apotekersens Bo skulde nyde Fortrinsret lige med kongelige Skatter, samt at Undladdelsen af at erlægge Afgiften i rette Tid kunde medføre, at Tilladelsen til at drive Apoteket blev tilbagetaget af Justitsministeren; men denne Bestemmelse udgik under Lovens Behandling i Rigsdagen.

Ligeledes vil der blive Spørgsmaal, om Afgiften skal erlægges aarlig eller fjerdingaarlig eller paa anden Maade.

Vi indskrænke os til at henstille disse Spørgsmaal til Overvejelse.